

LA LLUFA [✝]

LA ICONA ENS HA FET LLUFA

Pep Guardiola es separa de la Cristina

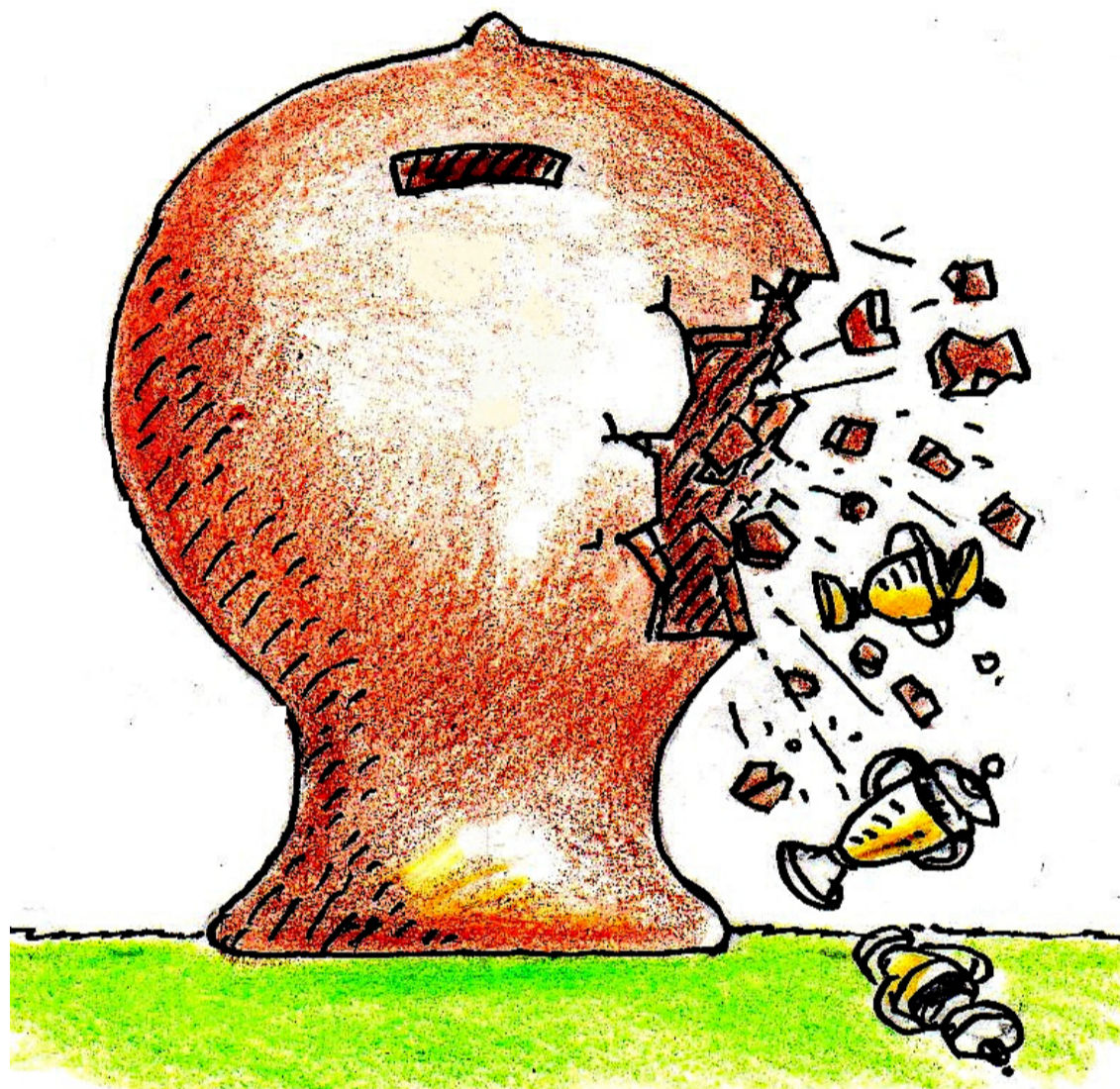
Mort Guifré el Pilós a Catalunya l'hi quedava un heroi, Pep Guardiola. Català capaç de llegir a Miquel Martí Pol i alhora enviar a la merda a Mourinho. La lluita, la consciència, la victòria. El noi de Santpedor va guanyar lligues europees. La única manera en la que Catalunya ha entrat a formar part d'Europa. I després, des de l'estranger seguia guanyant honors i llorers per Catalunya.

En Pep, compatriotes, s'ha separat de la seva dona, la Cristina Serra, la Cristineta, com la coneixíem els socis culers. Una família d'allò més catalana, exemple d'estimació i èxit, de companyonia i sorna, aquest any no ha menjat canalons al voltant de la taula rodona. Quina merda de nadals!

Poc sabem de les raons que han portat al fatal desenllaç. Que si ell, que si ella, que si els fills que si el President del Madrid... Tan se val, sigui quina sigui la causa, Catalunya ha quedat orfe i tal com anàvem les coses, només ens faltava quedar-nos sense pare.

Serà difícil caminar per carrers i places sense entreveure el que tots sabíem proper, un monument al Pep en cada cantonada. Ja no, compatriotes, ja no. En Pep –i ens cau l'ànima als peus en confessar-

ho- ens ha fallat. És home mortal, cert, però nosaltres el vàrem fer Déu. I els Déus no es separen. Enganyen, menteixen, fan els salt a la dona, però no es separen perquè ells són exemple. Què direm ara als nostres fills just despertant a la vida?, que el nostre Déu Pep no estima a la Cristina, que no estima als seus fills, que s'ha deixat emportar per una donota qualsevol o per l'afany de més triomfs al Manchester? Què diem? Només podem dir una cosa, Pep, ens has fallat.

Ens hem quedat sense model. Veritat és, que millor no tenir model que substituir-lo per qualsevol polític per molt que estimi a la seva parella, o sigui, que no hi ha remei. Aixequem-nos més tard fem la vida més curta i anem tirant encara que sigui sense il·lusió. Què hi farem. Algun dia havia de passar, però és trist.

Així com en Guifré va donar color a la nostra bandera, en Pep ha tenyit de grisor l'escut de Catalunya i del Barça que encara és més important.

Recollim-nos tots en el silenci i la pregària, unim-nos en un sol desig, que en Pep i la Cristina tornin a estar junts. No serà el mateix, sempre queda màcula sobre el pecat però tampoc estem per tants miraments.
LLUFA.